

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 327/2017-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. júna 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Uhlíkom, Námestie slobody 1, Vranov nad Topľou, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 1/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. mája 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 12 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Michalovce (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 1/2011.

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ 29. decembra 2010 podal okresnému súdu žalobu smerujúcu proti mestu [REDAKOVANÉ] ako žalovaný, ktorou sa domáhal vyslovenia porušenia jeho práva na rovnaké zaobchádzanie pri voľbe hlavného kontrolóra mesta a náhrady nemajetkovej ujmy poskytnutím finančného zadosťučinenia. Svoju žalobu sťažovateľ doplnil podaním doručeným okresnému súdu 23. júna 2011.

3. Okresný súd konanie o žalobe sťažovateľa viedol pod sp. zn. 6 C 1/2011 a svojím uznesením č. k. 6 C 1/2011-137 zo 17. septembra 2013 konanie v časti o nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 6 650 € vylúčil na samostatné konanie a v ostatnej časti vec postúpil Krajskému súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) ako súdu vecne príslušnému.

4. Sťažovateľ uviedol, že okresný súd uznesením sp. zn. 6 C 235/2013 konanie o náhradu nemajetkovej ujmy (t. j. konanie vo vylúčenej časti) prerušil.

5. Sťažovateľ podaním z 20. septembra 2016 doručeným okresnému súdu k sp. zn. 6 C 1/2011 upozornil na prieťahy v konaní spočívajúce v tom, že v označenom konaní uplynulo viac ako 6 rokov od podania žaloby a vec nie je dosiaľ rozhodnutá. Na označené podanie sťažovateľa reagoval predseda okresného súdu prípisom sp. zn. 1 SprV 491/2016 z 30. septembra 2016, v ktorom sťažovateľovi oznámil, že spis sp. zn. 6 C 1/2011 bol 9. októbra 2013 postúpený krajskému súdu a na tomto súde sa môže sťažovateľ informovať o ďalšom priebehu konania.

6. Podľa sťažovateľa predseda okresného súdu na jeho upozornenie na prieťahy v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 1/2011 „reagoval vlašne, ak vôbec reagoval“, pričom podľa sťažovateľa prieťahy v označenom konaní zakladajú porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ], aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupov Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/1/2011 porušené bolo.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva z titulu primeraného finančného zadosťučinenia čiastku 5 000,- Eur, ktorý je Okresný súd Michalovce povinný vyplatiť do 2 mesiacov po nadobudnutí právnej moci tohto nálezu.

3. Ústavný súd priznáva sťažovateľovi úhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu, ako budú vyčíslené pri skončení veci.“

II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

9. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti

medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

11. Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

12. Z obsahu sťažnosti, ako aj navrhovaného petitu vyplýva, že sťažovateľ sa domáha vyslovenia porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (čl. 48 ods. 2 ústavy) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 1/2011.

13. Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti podľa čl. 124 ústavy túto poskytuje v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení čl. 125 – čl. 130 ústavy, a to za presne vymedzených procesných podmienok vrátane kvalifikovaného podania, návrhu na začatie konania, ktorého náležitosti sú bližšie ustanovené v § 20 ods. 1 a 2, § 49, § 50 a § 53 ods. 1 a 3 zákona o ústavnom súde.

14. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca. Podľa odseku 2 k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom. Podľa odseku 4 ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

15. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom návrhu na začatie konania, teda tou časťou sťažnosti (v konaní podľa čl. 127 ústavy), v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (m. m. IV. ÚS 415/09, IV. ÚS 355/09, II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05). Platí to predovšetkým v situácii, keď je sťažovateľ zastúpený zvoleným advokátom (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05). Tvrdenia o porušení práv, resp. subjektom, ktoré sťažovateľ uvádza v texte sťažnosti mimo petitu, je podľa názoru ústavného súdu potrebné považovať iba za súčasť jej argumentácie (obdobne III. ÚS 149/04, II. ÚS 65/07).

16. Z obsahu sťažnosti a k nej pripojených príloh je zrejmé, že počnúc právoplatnosťou uznesenia okresného súdu č. k. 6 C 1/2011-137 zo 17. septembra 2013, ktorým bolo konanie v časti o nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 6 650 € vylúčené na samostatné konanie a v ostatnej časti vec postúpená krajskému súdu ako súdu vecne príslušnému, nie je okresným súdom vedené žiadne konanie pod sp. zn. 6 C 1/2011.

17. Zároveň sťažovateľom uvádzané skutočnosti nasvedčujú tomu, že pôvodné konanie vedené pod sp. zn. 6 C 1/2011 vo vylúčenej časti bolo okresným súdom ďalej vedené pod novou sp. zn. 6 C 235/2013, keď sťažovateľ uviedol, že uznesením takejto spisovej značky bolo konanie vo vylúčenej časti prerušené.

18. Ústavný súd konštatuje, že v súlade so zásadou viazanosti ústavného súdu petitom sťažnosti požiadavka označenie veci, akej sa sťažnosť týka (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), ako pojmová aj obsahová náležitosť sťažnosti musí byť splnená v samotnom petite sťažnosti.

19. Ústavný súd preto uzatvára, že ak sťažovateľ súdne konanie, v ktorom namieta porušenie svojho základného práva, označil v petite sťažnosti spisovou značkou, pod ktorou nie je okresným súdom vedené žiadne konanie, potom je nutné petit sťažnosti kvalifikovať tak, že sťažovateľ relevantne neoznačil vec – súdne konanie, v ktorom namieta porušenie svojho základného práva, a to napriek tomu, že je v konaní pred ústavným súdom kvalifikovane právne zastúpený.

20. Vzhľadom na uvedené je naplnený dôvod na odmietnutie sťažnosti sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

21. Ústavný súd zároveň konštatuje, že sťažovateľ okrem poukázania na skutočnosť, že od podania žaloby okresnému súdu uplynulo viac ako 6 rokov, neuviedol žiadne skutočnosti o priebehu konania po postúpení veci v časti krajskému súdu a vylúčení veci v ostatnej časti na samostatné konanie, resp. po prerušení konania vo vylúčenej časti. Preto aj v prípade, ak by sťažnosť spĺňala náležitosti, bol by daný dôvod na jej odmietnutie pre nedostatok dôvodov ako zjavne neopodstatnenej podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

22. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku bolo bez právneho dôvodu, aby sa ústavný súd zaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. júna 2017